

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. október 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2011. szeptember 29. napján kihirdetett Kb.I.80/2010/5. számú ítéletét **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. év szeptember hó 29. napján kihirdetett Kb.I.80/2010/5. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző, de (2) és a (4) bekezdése szerint minősülő szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében, ezért őt 1 évre próbára bocsátotta.

A tárgyaláson a katonai ügyész súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottal szemben intézkedés helyett súlyosításul pénzbüntetést szabjon ki.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.139/2011. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy a jelen ügyben nem csupán a jelentős hátrány veszélye állt fenn, hanem a szolgálatra nézve jelentős hátrány be is következett. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottal szemben súlyosításul - a Btk.87.§ (2) bekezdés e) pontjának alkalmazásával - pénzbüntetést szabjon ki.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését részben módosította, és elsődlegesen védence bűncselekmény hiányában történő felmentésére, másodsorban az ügyészi indítvány elutasítására, és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette, hogy védence a Rendőrkapitányság vezetőjének 1/2006. intézkedése alapján járt el, amikor az előállító helyiségben elhelyezett személy figyelemmel kísérését is

megpróbálta elvégezni. Az intézkedés 4. pontja ezt a feladatot kategorikusan az ügyeletes feladatai közé sorolta, kivéve azt az esetet, ha a zártláncú videó-rendszer meghibásodik, mert akkor rendkívüli őr felállításával kell a problémát megoldani. A vádlott az ebben a tárgyban született körlevél tartalmát nem ismerte, így joggal gondolta azt, hogy az előállított személy figyelése rá hárul. Természetesen a folyamatos figyelemmel kísérés az ügyeletes leterheltsége mellett, nem biztosítható. A védői álláspont szerint az előállított személy állandó őrzése nem jelenti az állandó figyelemmel kísérést. A jelen esetben nem merültek fel olyan körülmények, amelyekből a folyamatos figyelemmel kísérés szükségességére kellett volna következtetni, mert az előállított személy magatartása erre nem adott indokot. Nem kétséges, hogy a kapitányság vezetői intézkedés tartalma ellentétes mind az e tárgyban született körlevél tartalmával, mind a Fogdaszolgálati Szabályzat rendelkezéseivel. Utalt továbbá a védő arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság BH.648.1998. számú eseti döntésében foglaltak szerint a szolgálati tevékenység rendes kockázata közé tartozik a sikertelenség is. A jelen esetben egy helytelen kapitányságvezetői intézkedés vezetett oda, hogy a vádlott nem jelölt ki egy folyamatos figyelést végző rendkívüli őrt a feladatra, és számos ügyeleti feladata mellett nem vette észre, hogy az előállított személy öngyilkosságot követ el. Másodlagos indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy védence kiemelkedő elhivatottsággal látja el a rendőri munkáját, és a jelen cselekmény miatt teljesen szükségtelen vele szemben a törvény szigorát alkalmazni.

A katonai ügyész és a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság az ügyben igen alapos, részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során az általa megismert bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem érzi magát bűnösnek, és ezzel kapcsolatos álláspontját kifejtő írásbeli beadványt csatolt az iratokhoz, azonban a tényeket illetően a vádbeli tényállással egyező, ténybeli beismerő vallomást tett. Az elsőfokú bíróság a tényállást így a vádlott ténybeli beismerése, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló egyéb - okirati - bizonyítékok alapján állapította meg. A katonai tanács által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a megyei bíróság katonai tanácsa, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) és (4) bekezdése szerint minősülő szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében állapította meg. A

másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 4. oldal 3. bekezdésétől a 6. oldal 5. bekezdéséig kifejtett jogi álláspontját. Az elsőfokú bíróság helytállóan sorolta fel a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából releváns szabályokat, így hivatkozott a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII.23.) ORFK utasítás 12. és 19/a. pontjaira, az 1/2006. számú kapitányságvezetői intézkedésre és ezekre figyelemmel helytállóan állapította meg a vádlott bűnösségét.

A Btk.348.§ (1) bekezdésében írt bűncselekményt az követi el, aki őr-, ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban elalszik, szeszestalt fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi. A (2) bekezdésben foglaltak szerint a cselekmény büntett, ha az a szolgálatra jelentős veszéllyel jár. A (4) bekezdés szerint vétség miatt büntetendő az is, aki a (2) bekezdésben írt bűncselekményt gondatlanul követi el.

A vádlott a Fogdaszolgálati Szabályzat vonatkozó rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyásával az 1/2006. sz. kapitányságvezetői intézkedés alapján, annak 4. pontjára figyelemmel maga kezdte meg az előállító helyiségben lévő személy figyelemmel kísérését, azonban ügyeletesi szolgálatából fakadó egyéb feladatai miatt azt folyamatosan nem tudta ellátni. Nem kétséges, hogy ezzel a magatartásával nem csupán a Fogdaszolgálati Szabályzat rendelkezéseit, de az általa ténylegesen alkalmazott kapitányságvezetői intézkedés 2. és 4. pontjában írt rendelkezéseket is megszegte, hiszen mindkét pont az előállító helyiségben fogvatartott személy folyamatos figyelemmel kísérését írja elő. A vádlott ezzel a magatartásával a hivatkozott bűncselekmény (1) bekezdés IV. fordulatában írtakat valósította meg. Magatartásával gondatlanul valósította meg a cselekményt, hiszen maga a szabályszegés abból következett, hogy számos ügyeleti szolgálati feladata mellett nem nézte folyamatosan az előállító helyiséget figyelő zártláncú videó-rendszer monitorát. Ez a magatartás azonban nem szándékos, hanem gondatlan elkövetés. Az (1) bekezdés szerinti szolgálati vétségnek azonban nincs gondatlan alakzata. A vádlott bűnösségének megállapítására azért került sor, mert magatartása a jelentős hátrány veszélyével járt, illetve ténylegesen maga a jelentős hátrány be is következett. Nem fogadható el az a védői érvelés, hogy azért mert az előállító helyiségben elhelyezett személy nyugodtan viselkedett nem lehetett előre látni a bekövetkezett eseményt, az előállított személy halálát, így nem lehetett előre látni a súlyosabb eredmény bekövetkezését. Az elsőfokú bíróság álláspontja összhangban áll a Legfelsőbb Bíróságnak a hasonló ügyben született és EBH2011.2386. szám alatt közzétett Bfv.I.938/2011/9. számú döntésével. A másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítélet jogi indokolását csupán annyiban egészíti ki, hogy az adott ügyben néhány órával korábban ittas állapotban, élet elleni bűncselekményt elkövető, majd a hatósági intézkedéssel szembeszegülő személy került elhelyezésre az előállító helyiségben, akinek a figyelemmel kísérése, őrzése fokozott figyelmet kívánt, így már a bekövetkezett eredménytől függetlenül is a vádlott cselekményéből - mulasztásából - a jelentős hátrány veszélye származott.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a cselekmény elkövetésének körülményeiből, így az ellentmondásos szabályozásból, valamint a vádlott eddigi kifogástalan életvezetéséből arra következtetett, hogy szükségtelen vele szemben büntetés kiszabása, elég egy nevelő jellegű intézkedés alkalmazása is, ezért őt a Btk.72.§ (1) és (5) bekezdése alapján próbára bocsátotta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez az intézkedés is megfelelően szolgálja a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat, így a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2012. október 12. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2012. október 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő